

Humanity

Unremittingly
- while the clock ticks on -
I encounter a cleft world
where the future is held captive
harsh and grim

While
in the radiant colours
of daylight dawning
the bird of peace spreads her wings
to find the rainbow

I yearn for evenness
with no restriction
where humanity lives
and loves and prays

I yearn for sunset and twilight
and a moonlit night
dissolving sadness
suffering and pain

In this world
where there is no frowning away
no blood in the streets
no songs sung in minor
I hear the joyful laughter
of an innocent child

In this world
all fighters decide
to cast off their helmets
to unlock their brains
to defrost their hearts

And,
in the echo of twirling iron
all fears are pushed aside

I rise
to accomplish a world
where
tolerance and peace
will be the
oxygen
of the future

Let humanity be my guide

Medemenselijkheid

Onophoudelijk
- terwijl de wijzers van de klok voortgaan -
zie ik een gespleten wereld
die de toekomst
hardvochtig en grimmig gijzelt

Als dan
in de schitterende kleuren
van het ochtendgloren
de vredesduif haar vleugels spreidt
en naar de regenboog vliegt

verlang ik naar gelijkheid
zonder enig voorbehoud
waar medemenselijkheid huist
waar men elkaar liefheeft en met elkaar bidt

verlang ik naar de ondergaande zon
en een door de maan verlichte nacht
waarin droefheid, pijn en lijden
vervliegen

In die wereld
waarin niemand van de problemen wegstijgt
geen bloedvergieten is
geen enkel lied in mineur klinkt
hoor ik de blijde lach
van een onschuldig kind

In die wereld
besluiten alle soldaten
om hun helm weg te gooien
hun hersens te bevrijden
en hun hart te ontdooien

En,
in de echo van het weggrollend ijzer
worden alle angsten weggedrukt

Ik sta op
om aan een wereld te bouwen
waarin
tolerantie en vrede
de zuurstof
van de toekomst
zijn

Laat medemenselijkheid mijn richtsnoer zijn